

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1307	Κυριακὴ Γ' (Λουκ. 13,10-17) 10 Δεκεμβρίου 2006	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Θέλουμε ἀνόρθωσι

«Καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη» (Λουκ. 13,13)

ΕΝΑ, ἀγαπητοί μου, ἓνα ἀπὸ τὰ θαύματα Ἐποῦ ἔκανε, κάνει καὶ θὰ κάνη μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων εἰς πείσμα τῶν δαιμόνων ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, μᾶς διηγεῖται σήμερα τὸ εὐαγγέλιο. Ποιό τὸ θαῦμα;

Μιά γυναῖκα ἦταν ἄρρωστη. Τί ἄρρώστια εἶχε; Πολλές εἶνε οἱ ἄρρώστιες· δὲν ὑπάρχει ὄργανο τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ποῦ νὰ μὴν τὸ προσβάλλη ἢ ἀσθένεια. Κι ὅσο αὐξάνουν τὰ φάρμακα καὶ οἱ γιατροί, τόσο αὐξάνουν οἱ ἀσθένειες. Καὶ ὑπάρχουν ἀσθένειες ποῦ ὀφείλονται σὲ φυσικὰ αἷτια, καὶ ἀσθένειες ποῦ — μὴν παραξενευθῆ κανεῖς— ὀφείλονται σὲ ἄλλα μυστηριώδη αἷτια καὶ ματαίως ἢ ἐπιστήμη προσπαθεῖ νὰ τὰ ἐξιχνιάσῃ. Ἔνας λ.χ. αἰσθάνεται, ὅτι σωματικῶς καταρρέει. Πάει στὸ γιὰτρό, μπαίνει στὰ νοσοκομεῖα, ὑποβάλλεται σὲ γενικὴ ἐξέταση, καὶ τέλος ὁ γιατρός τοῦ λέει: —Παῖδί μου, ἰατρικῶς δὲν ἔχεις τίποτε· σωματικῶς δὲν εἶσαι ἄρρωστος. —Μά, γιατρέ, δὲν εἶμαι καλά... Κι ὁ ἀνθρωπος καταρρέει, λειώνει σὰν τὸ κερί. στὸ τέλος πεθαίνει, καὶ ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη μένει σὲ ἀπορία. Τί ἄραγε νὰ συμβαίνει; Ἄ! ὁ ἀνθρωπος δὲν εἶνε μόνο κορμί. Ἄν ὁ γιατρός τὸν βλέπῃ μόνο ἔτσι, τότε σὲ τί διαφέρει ἀπὸ τὸν κτηνίατρο ποῦ ἐξετάζει ἓνα ζῶο; Καὶ δυστυχῶς ὠρισμένοι γιατροὶ μοιάζουν σὰν κτηνίατροι· ἀγνοοῦν ὅτι πέρα ἀπὸ τὸ σῶμα ὑπάρχει κάτι ἄλλο μυστηριώδες, ἢ ψυχὴ. Συνεπῶς ὑπάρχουν ἀσθένειες ποῦ ὀφείλονται ὄχι σὲ σωματικὰ ἀλλὰ **σὲ ψυχικὰ αἷτια**.

Τέτοια ἀσθένεια ἦταν αὐτὴ ἀπὸ τὴν ὁποία ἔπασχε ἡ γυναῖκα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου. Λέει σαφῶς τὸ εὐαγγέλιο καὶ κανεῖς δὲ μπορεῖ νὰ τὸ ἀρνηθῇ, ὅτι γι' αὐτὴν ἔκανε διάγνωσι ὄχι κάποιος τυχαῖος γιατρός, ἀλλὰ ὁ Ἰατρός μὲ γιώτα κεφαλαῖο, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτός λέει, ὅτι ἡ ἀσθένειά της ὠφείλετο ὄχι σὲ φυσικὰ ἀλλὰ σὲ μυστηριώδη

αἷτια, ὅτι **ὁ σατανᾶς**, ναὶ ὁ σατανᾶς, «ἔδρασε» τὴν γυναῖκα αὐτὴ (Λουκ. 13,16), ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ πονηροῦ πνεύματος ἀσθένησε. Κι ὅπως παίρνεις μιὰ βέργα καὶ τὴ λυγίζεις καὶ τὴν κάνεις στεφάνι, κατὰ παρόμοιο τρόπο ὁ σατανᾶς πῆρε τὴν γυναῖκα αὐτὴ καὶ τῆς λύγισε τὴ σπονδυλικὴ στήλη· καὶ ἐνῶ προηγουμένως ἦταν ὄρθια, στὸ ἐξῆς κάμφθηκε, τὸ κεφάλι της ἔφθανε στὴ γῆ, κι ἀπὸ μακριὰ φαινόταν σὰν ἓνα κτήνος ποῦ περπατάει μὲ τὰ τέσσερα.

Γυναῖκα δυστυχισμένη. Ἄλλὰ καὶ **εὐλογημένη**. Γιατί; Διότι σὰν τέτοια ποῦ ἦταν, σακάτισσα καὶ καμπουριασμένη, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ βγαίνει ἔξω. Ἀνάπηρα πλάσματα γίνονται συχνὰ ἀντικείμενο χλεύης κακοαναθρεμμένων παιδιῶν. Καὶ ὅμως αὐτὴ ἔβγαине ἀπὸ τὸ σπίτι της μιὰ φορὰ τὴν ἐβδομάδα. Πότε; Τὸ Σάββατο· διότι τὸ Σάββατο ἔχουν οἱ Ἑβραῖοι ὡς ἡμέρα ἀργίας. Πήγαινε μπουσουλώντας στὴ συναγωγὴ, κ' ἐκεῖ εἶχε τὸ αὐτί της τεντωμένο ν' ἀκούῃ τὰ ἱερὰ λόγια.

Τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἄκουσε ἐκεῖ — ποιόν; Τὸ Χριστό. Καὶ **ὁ Χριστός**, ποῦ εἶνε γεμάτος εὐσπλαχνία, ὠκεανὸς ἀγάπης καὶ ἐλέους, ἐστρεψε τὴν προσοχή του σ' αὐτὴν τὴ σακάτισσα· ἦρθε γιὰ νὰ βραβεύσῃ τὴν προθυμία της.

Ἔπάρχουν καὶ σήμερα **ἀνάπηροι ποῦ ἐκκλησιάζονται**, ἐνῶ ἄλλοι ὑγιεῖς δὲν πατοῦν στὴν ἐκκλησία. Ὅταν πηγαίνω στὴν Πτολεμαῖδα συγκινοῦμαι, διότι σὲ μιὰ ἐκκλησία βλέπω τὴν Κυριακὴ νὰ ἔρχεται πρῶτος-πρῶτος ἓνας ἀνάπηρος τοῦ πολέμου σὲ καρτσάκι, μὲ σακατεμένα τὰ δύο του πόδια ἀπὸ τὸ ἀλβανικὸ μέτωπο. Μὰ τί βρίσκει; θὰ ποῦν μερικοί. Ἐμένα ρωτᾶτε, ἄπιστοι; ρωτῆστε τὸν ἴδιο. Ξέρετε τί μοῦ εἶπε ὁ ἀνάπηρος αὐτός; «Ἄν δὲν ἐρχόμουν στὴν ἐκκλησία, θ' αὐτοκτονοῦσα. Μόνη παρηγοριά μου ἔμεινε ἢ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας». Ὅπως λοιπὸν ὁ ἀνάπηρος τῆς Πτολε-

μαΐδος, ἔτσι καὶ ἡ γυναίκα τοῦ σημερινοῦ εὐ-αγγελίου καὶ ἄλλοι ἀκόμα ἀνάπηροι αἰσθάνον-ται τὴν ἀνάγκη τοῦ ἐκκλησιασμοῦ. Αὐτοὶ ἀπο-τελοῦν ἔλεγχο γιὰ σένα, ποὺ ἔχεις πόδια ἀλ-λά τὰ πόδια τὰ ἔχεις γιὰ διασκεδάσεις καὶ ὄχι γιὰ νὰ τρέχης ἐκεῖ ποὺ σὲ καλεῖ ὁ Θεός.

Πηγαίνει λοιπὸν ἡ σακατεμένη αὐτὴ γυναί-κα στὴν ἱερὰ σύναξι καὶ ὡς βραβεῖο τῆς προ-θυμίας παίρνει – τί; Ὁ Χριστὸς τῆς λέει: «*Γύ-ναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου*» (ἔ.ἀ. 13,12) ἀπ' τὴ στιγμὴ αὐτὴ εἶσαι πλέον ἐλεύθερη· δὲ θὰ περπατᾶς καμπουριασμένη, δὲ θὰ εἶσαι ἀντι-κείμενο περιφρονήσεως· θὰ εἶσαι ὑγιῆς καὶ ἀ-ξιοπρεπῆς. Καὶ ξαφνικά, σὰ νὰ πέρασε ἠλεκτρι-σμός τὰ κόκκαλά της, ἡ γυναίκα ἔγινε καλά. Ἄμεσως ἡ σπονδυλικὴ της στήλη **ἀνωρθώθη-κε**, τὸ κεφάλι σηκώθηκε ψηλά. Ὁλος ὁ λαός, ποὺ εἶδε τὸ θαῦμα, εἰς πείσμα τῶν φαρισαίων καὶ τῶν δαιμόνων, δόξαζε τὸ Θεό.

Αὐτὸ εἶνε τὸ εὐαγγέλιο μὲ λίγα λόγια. Προ-τοῦ νὰ τελειώσω θέλω νὰ πῶ, ὅτι αὐτὴ ἡ «*συγ-κύπτουσα*» (ἔ.ἀ. 13,11) —ἔτσι λέγεται στὴν ἑλ-ληνικὴ γλῶσσα ἡ καμπουριασμένη, ἡ ραχιτι-κὴ— **εἶνε ἡ φωτογραφία μας**. Μπα, θὰ πῆτε· ἀ-πὸ μᾶς, δόξα τῷ Θεῷ, κανένας δὲν εἶνε καμ-πούρης, σακάτης· ὅλοι στεκόμεθα ὀρθοί, ἡ σπονδυλικὴ μας στήλη εἶνε καλά. Ἐνῷ ὅμως σωματικῶς δὲν εἴμεθα ἀνάπηροι, ψυχικῶς εἴ-μεθα· καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς οἰκογένειες καὶ ὡς κοινωνία. Ἡ ἀνθρωπότης εἶνε συγκύπτουσα.

Ὁ ἄνθρωπος, παρ' ὅλες τὶς φλυαρίες ἀθέ-ων καὶ ἀπίστων, ποὺ διασπείρουν ὅτι κατάγε-ται ἀπὸ τὸν πίθηκο, εἶνε γεγονὸς ὅτι διαφέρει ἀπὸ τὸ ζῷο. Ἀπόδειξις· τὰ κτήνη περπατοῦν μὲ τὰ τέσσερα, ἐνῷ ὁ ἄνθρωπος βαδίζει μὲ τὰ δύο καὶ λέγεται *ὀρθοβάμων*. Γιατί; Ὁ Θεὸς τὸν ἔπλασε ἔτσι, γιὰ νὰ βλέπῃ τὸν οὐρανό, νὰ βλέπῃ τὰ ὑψηλά καὶ τὰ μεγάλα. Ἄνοιξτε ἓνα λεξικὸ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης νὰ δῆτε, ὅτι ἡ λέξι *ἄνθρωπος* σημαίνει τὸ ὄν ἐκεῖνο ποὺ *ἄνω θρώσκει*, πρὸς τὰ ἄνω βλέπει, πρὸς τὸν οὐρανό. Τρία πράγματα εἶνε ὁ ἄν-θρωπος· μυαλό, καρδιά, θέλησις. Πόσο διαφέ-ρει τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ μυαλὸ τοῦ ζώου, ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου ἀπ' τὴν καρδιά τοῦ ζώου, ἡ θέλησις - ἡ βούλησις τοῦ ἀνθρώ-που ἀπὸ τὰ ἐνστικτα τοῦ ζώου! Στὸν ἄνθρω-πο ὁ νοῦς πρέπει νὰ σκέπτεται τὰ μεγάλα καὶ ὑψηλά, ἡ καρδιά νὰ συγκινητῆται ἀπὸ τὰ εὐγενῆ καὶ ἱερὰ, ἡ βούλησις καὶ ἡ ἐνέργειά του νὰ κινῆται πρὸς τὰ δίκαια καὶ ἀληθινά.

Ἐρωτῶ· συμβαίνει αὐτό; Αὐτὰ σκέπτεται, αὐτὰ αἰσθάνεται, αὐτὰ τηρεῖ ὁ ἄνθρωπος; Κά-

θε ἄλλο. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἀπέχει ἀπὸ αὐτά, ἀξίζει νὰ λέγεται ἄνθρωπος; Πῶς νὰ σὲ ὀνο-μάσω ἄνθρωπο, λέει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, ὅταν ἀρπάξης σὰν τὸ λύκο, εἶσαι πονηρὸς σὰν τὴν ἀλεπού, εἶσαι ἐπιθετικὸς σὰν τὴν λεο-πάρδαλι, κεντᾶς σὰν τὸ σκορπιό, ἐκδικῆσαι σὰν τὴν καμήλα, εἶσαι λαίμαργος σὰν τὸ χοῖ-ρο;... Καὶ ἓνας νεώτερος ἰατροφιλόσοφος, ὁ Καρρέλ, λέει ὅτι, ἐὰν πρὸς στιγμὴν οἱ ἄνθρω-ποι ἔπαιρναν ἐξωτερικῶς τὴ μορφή ποὺ τοὺς ἀρμόζει, τότε ἐλάχιστοι θὰ ἔμεναν ἄνθρωποι. Ὅπως ἡ μυθικὴ Κίρκη μετέβαλε τοὺς συνο-δοὺς τοῦ Ὀδυσσεῦς σὲ τετράποδα, κατὰ πα-ρόμοιο τρόπο καὶ ἡ ἁμαρτία μεταβάλλει τοὺς ἀνθρώπους **σὲ κτήνη, σὲ ζῶα**.

Δὲν μᾶς ἀρμόζει τὸ σχῆμα τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτὸ θρηνῶν ὁ προφήτης Δαυῖδ λέει: «*Ἀν-θρωπος ἐν τιμῇ ὧν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλή-θη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς*» (Ψαλμ. 48,13,21). Νά γιατί ἡ συγκύπτουσα εἰκονίζει τὴν ἀνθρωπότητα. Καυχώμεθα, ὅτι ἀγγίξαμε τὰ ἄστρα. Ψυχικῶς ὅμως; Ἐνα γε-γονὸς ἀρκεῖ νὰ δείξῃ ποιά εἶνε ἡ κατάστασι. Ὅταν ἔγινε ὁ δεῦτερος παγκόσμιος πόλε-μος, οἱ μεγάλες δυνάμεις ἔλεγαν στὰ μικρὰ ἔ-θνη, ὅτι ὁ πόλεμος γίνεται γιὰ τὴν λευτεριά, τὴ δικαιοσύνη, τὴν ἀλήθεια τὸ δίκαιο. Ψέματα ἔλεγαν, ὅπως ὁ σημερινὸς ἀρχισυνάγωγος ὄ-ταν ἔλεγε ὅτι ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν θρησκεία. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ὁ πόλεμος, ἔγινε γιὰ τὰ πετρέλαια τῆς Μοσούλης καὶ τὰ κάρβουνα τοῦ Ρήνου, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν πλεονεξία.

Ἡ ἀνθρωπότης, πεσμένη στὰ πάθη, θέλει νὰ σηκωθῆ, ὅπως ἡ συγκύπτουσα ποὺ ἐπιθυ-μοῦσε νὰ ὑψώσῃ τὸ κεφάλι της. **Ἀνόρθωσι ζητάει ὁ κόσμος**. Ποιὸς θὰ τὸν σηκώσῃ; Οἱ κο-σμοδιορθωταί, ποὺ προβάλλουν κατὰ καιροὺς δικά τους «εὐαγγέλια», ἐξαπατοῦν. Μία εἶνε ἡ ὁδός, δὲν ὑπάρχει ἄλλη· εἶνε ἡ στενὴ καὶ τε-θλιμμένη ἀλλὰ νικηφόρος ὁδός μὲ τὴν πινα-κίδα «ὁδὸς Γολγοθᾶ». Εἶνε ἡ ὁδός ποὺ ἐβάδι-σε ὁ Χριστὸς, καὶ μᾶς καλεῖ νὰ τὴν βαδίσουμε κ' ἐμεῖς. Ὁ Ἐσταυρωμένος, ὁ ὁποῖος ἀνῶρ-θωσε τὴ γυναίκα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου, μπορεῖ ν' ἀνορθώσῃ καὶ τὴ δική μας γενεά.

Τὸ εἶπαμε καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνουμε. Κάτω ἀπὸ τὰ ἄστρα δὲν ὑπάρχει, ναι δὲν ὑπάρχει, ἄλλο ὄνομα ποὺ μπορεῖ νὰ μᾶς σώσῃ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ μόνου Σωτῆρος, τοῦ μόνου Ἰατροῦ, **τοῦ μόνου Ἀνορθωτοῦ**, τοῦ μόνου Λυ-τρωτοῦ τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· «ὄν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖ-τε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

† ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος